

Η ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟΥ ΕΤΙΕΝ ΡΕΨΥ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΩ ΕΡΩΤΩΣ

“Εξακολουθοῦμεν σήμερον τὸ περιεργον πράγματι «Λ» ξικόν μας, τὸ ὁποῖον ἀναλύει ἀσθητικῶς καὶ ψυχολογικῶς τὸν ἔρωτα καὶ τὰ παρεσπόμενά του.

Οἱ Καίμοι, λαὸς μογγολικός, παντρεύονται γιὰ ἓνα χρόνον. Ἐάν ἡ γυναίκα κινήσει ἔγκυος, ἔξακολουθοῦν ἕναν ἀκόμη χρόνον. Οἱ Ἀσοῦροι εἶχαν τὴν ἐξῆς περιεργὸν συνήθειαν γιὰ νὰ παντρεύουν τίς κόρες των, πού δὲν θὰ εἶνε ἀσχημὸ νὰ τὴν υἴοθετοῦσαν καὶ οἱ πολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι.
Μιά φορὰ τὸν χρόνον ἐμάζευναν σ' ἓνα μέρος ὅλα τὰ ἀνύπανδρα κορίτσια καὶ τὰβασαν δημοπρασίᾳ. Ἡ εὐμορφὸς ἐφθάναν νὰ κληρῶνται μὲ ποσὰ ὑπέροξα.
Τὰ ποσὰ αὐτὰ τὰ κατέθεταν σ' ἓνα δημόσιον Ταμεῖο καὶ χρησίμευαν νὰ παντρεύουν μὲ προίκα ἐκεῖνες πού δὲν ἦσαν ὀμορφες.

Εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ἡ νέες πού ἦσαν ἑτοιμὲς γιὰ παντρεῖα, ζητοῦσαν συγγνώμην ἀπὸ τὴν θεὰ Δήμητρα, διὰ τὴν θυσιαζομένην παρθενίαν των.
Οἱ Ἀθηναῖοι ὀδηγοῦσαν τὴν νύμφη τὸν σπῆτι τοῦ γαμβροῦ μὲ ἓνα ἄμαξι καὶ στὴν πόρτα ἐκαγαν τὸ «τιμὸν» τῆς ἁμάξας, γιὰ νὰ δείξουν ὅτι δὲν εἶχε πῶ οὔτε ἐλευθερίαν, οὔτε δικαίωμα νὰ ζαναβῆ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο.
Ἔπειτα τὴν ἐφθοναν στὴν γαμήλιον κλίνη.
Παιδιά μαζωμένα ἀπ' ὄξω, ἔκαναν μεγάλο θόρυβον, γιὰ νὰ μὴ ἀκούεται τὴ γυναικὴ μέσα τὸν θάλαμον.

Στὴν Ρώμην οἱ δύο σύζυγοι ἔβριζαν στὸν λαϊκό τους ἓνα εἶδος ζυγοῦ, ἐξ οὗ ἡ λέξις «σύζυγος».
Ἦταν συνήθεια ἐπίσης στοὺς Ρωμαίους, ἡ νεόνυμφος νὰ προσποιεῖται ἀπέχθεια, γιὰ τὴν ἀπολείαν καὶ διῆθεν δυσκολευτόταν ν' ἀφήσῃ τὸν βραχίονα τῆς μητέρας της.
Ὁ νυμφικός θάλαμος, στοὺς Ρωμαίους ἦταν σκοτεινός· Χάριν τῆς αἰδοῦς τῆς νύμφης λένε οἱ μὲν, γιὰ νὰ μὴ φαίνονται ἡ ἀτέλειές της, λέγουν οἱ ἄλλοι.
Τὴν ἐπομένην ἡ νεόνυμφη ἔδινε γεῦμα, καθισμένη στὸ νυμφικὸ κρεβάτι, μαζὶ μὲ τὸν ἄνδρα της, καὶ μιλοῦσε τόσο ἐλευθέρως καὶ τόσο ὀραία παρίστανε τὸν γάμον, πού στὴ Ρώμην ἐμεινε παροιμιώδης περὶ τῆς ρῆσις :
— «Μίλει σὰ μιά νεόνυμφη !»

Κατὰ τὴν κ. De Segur οἱ πᾶσι τὸ γάμον, γινόντουσαν στὴν Εὐρώπῃ, χωρὶς νὰ μεσολαβήσουν παππᾶδες.
Ἐπανδρευότανε ὁ κόσμος χάρισμα μπροστὰ στὰ δικαστήρια καὶ στοὺς γονεῖς. Ὁ Σωτήριος ὁ πέμπτος, ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης, γιὰ νὰ ὑψώσῃ τὸ γόνυ τοῦ κληρικοῦ, ἔθετοπε νὰ λαμβάνῃ ὁ κληρικός μέρος στὴν ἐπίσημον αὐτῆς ἔννοιαν καὶ ἐδημοσίευσε διάταγμα ὅτι καμμία γυναίκα δὲν θὰ ἐθεωρετο στὸ μέλλον «νομίμως» παντρευμένη ἂν δὲν παντρευότανε μὲσφ' ἐνὸς παπᾶ.

Ἡ πολυγαμία καὶ ὁ θεσμός τῆς παλλακίδος, εἶνε προῖοντα τῆς τυραννίας τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς γυναίκος. Ἡ πολυγαμία, ποτὲ δὲν ἐφαρμόσθηκε σὲ λαοὺς πού εἶχαν ἀνώτερη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσι.

Καθὼς γράφουν μερικοὶ συγγραφεῖς, ἡ γυναίκα εἶχε θεῖο τιμητικὸν στὴν Αἴγυπτον, πού ἀποδεικνύει ὅτι ἐλάμβανε μέρος, στὴν σύνταξιν τῶν Νόμων.
Ὁ δὲ ἄνδρας ὑποσχότανε ὑπακοὴν εἰς τὴν γυναίκα.

Ἀλλὰ στὰς Μαριάννας νήσους, ἡ γυναίκες τὸ παραμάνουνε.
Ἀκούσατε :
Ἐκεῖ ἡ γυναίκα εἶνε ἀποκλειστικῶς κυρία ὄλων τῶν ἐπιπλων καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ ἄνδρας γιὰ νὰ διαθέτῃ αὐτὰ πρέπει νὰ πάρῃ τὴν ἀδείαν τῆς κυρίας.
Καὶ ἄλλο πῶ καλὸ : Ἐάν ὁ ἄνδρας εἶνε καυγατζῆς, πεσματῆρης, ἡ ἄτακτος, ἡ κυρία ἔχει δικαίωμα νὰ τὸν ἀφίρῃ καὶ νὰ φύγῃ. Μὲ τὰ πράγματά της, ἔννοοῖται.
Καὶ ἂν ἡ γυναίκα ἁμαρτήσῃ, ὁ ἄνδρας της ἔχει δικαίωμα, νὰ τιμωρήσῃ ὅπως μπορεῖ τὸν ἔρασθῆ, ἀλλὰ...ὄχι ὅμως καὶ τὴν γυναίκα !
Ἄν ὅμως ὁ ἄνδρας γίνεται ἐνοχος ἀπιστίας τότε ἄλλοῖμονο... τού ! Μαζεύονται ὅλες ἡ γυναίκες τῆς γειτονίας καὶ σὺν μαινάδες μπαινουν στὸ σπῆτι του. Τοῦ καταστρέφουν ὅλα, περιβόλι, ἐπιπλα καὶ ἄλλοῖμονο τὶ θὰ τραβῆξῃ καὶ αὐτός, ἂν τὸν

πιάσουν.
Ἀλλὰ καὶ χωρὶς κανένα ἄλλο λόγο, φθάνει νὰ τὸν συχαθῆ τὸν ἄνδρα τῆς ἡ γυναίκα στὰς Μαριάννας αὐτὰς νήσους καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γυρίσῃ στοὺς γονεῖς της καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς δὲν τῆς κάνει πλέον !
Τὶ Ἀμαζόνες θὰ εἶνε, ἐκεῖ πέρα ἡ γυναίκαε !

Στὰ Σκανδιναβικὰ κράτη ἡ ἀπιστοσ ἐφρονεῦτο ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ὁ φῖλοσ ὑρίσματο τέτοιους ἐξετελισμοὺς, πού δὲν ἦταν πιὰ σὲ θεοὶ γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ ἴδια...
Οἱ Κινέζοι δὲν παρασοιζόντανε σχετικῶς καὶ πωλοῦσαν τὰς ἀπίστους σύζυγους των, σκλάβους, στοὺς ἐμπόρους τῆς Λαϊτανίας.
Στὸ Πεγοῦ, στὸ Σιάμ, στὸ Καμβόδι καὶ στὴν Κοχινγίνα ἡ ἀπιστία εἶνε κἄτι ἐντιμὸ ! Οἱ ἄτακοι προσ ἄλλονται ἕάν ἕνας ξένος ἀρνηθῆ νὰ γνωρίσῃ, ἐκ τοῦ πλησίον, τὰ θέλγητρα τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος των !

Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ἓνα λαὸ τῶν Γενθάνων, τοῦ ὁποῖου ἡ γυναίκα εἶχαν ὡς δόξα καὶ τμητὸς τὴν... ἀνάιδεια. Ἐἶχαν ἔθιμον σὲ κάθε νέα κατὰκτησιν πού ἔκαναν, νὰ κρημοῦν καὶ ἓνα νέο κόσμημα πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ τοῦ ἔρωτος. Ἐκεῖνῃ πού εἶχε περισσότερα κοσμήματα ἦταν ἡ... σεβασμιωτέρα.
Ἐάν τὸ ἔθιμον αὐτὸ, λέγει ἡ κυρία De-Segur, προσβάλλει τὴν σημερινὴ ἀντίληψιν μας καὶ τὴν καλὴ ἄγωγή, δὲν ἔχει τουλάχιστον τὴν ἀσυνέτεια τῶν σημερινῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνφῶ στήνον τίς μεγαλύτερες παγίδες γιὰ νὰ διαφθεῖρουν τὴν γυναίκα, περνοῦν ταυτοχρόνως τὴν ζωὴ τους γιὰ νὰ τὴν συκοφαντοῦν !
Πολὺ σωστὰ τὰ λέει ἡ κυρὰ Σεγγούρ !

Η ΑΓΝΟΤΗΣ

Ἄγνοτης σημαίνει ἐγκράτεια.
Ἡ ἀγνότης εἶνε τὸ ἰδανικόν τοῦ ἔρωτος.
Ἡ ἀγνότης ἐννοοῖται ὅτι εἶνε σὺν μιά Βασίλισσα πεντάμορφη καὶ δυνατὴ, πού παραδίδει τὸ σκῆπτρον της εἰς τὸν νικητὴν τὸν Ὑμέναον.
Ἡ ἀγνότης, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου, εἶνε ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία.
Ἐὼς τότε ἔχει θεὰ ἡ λάμψις τῆς ὀμορφῆς τοῦ μετώπου, ἔχει τὴν εὐώδιαν ἐξωτικὸν ἄνθος ὁ ὁρωρικοῦ.
Ἡ παράτασις τῆς βασιλείας της θὰ εἶχε τὰ ἀπαύσια ἀποτελέσματα φλαστήσεως πού στερεῖται φῶς καὶ θεορῆτητα.
Μετὰ τὸν γάμον, ἡ ἀγνότης κρῆπει νὰ ὀνομάξεται σεμνότης.

Ὁ Λεβὶς ἐρωτᾷ :
— Πού νομίζετε ὅτι ὑπάρχουν περισσότερες σεμνοπραεῖς γυναικες ;
— Στὴ Σουηδία καὶ στὴν Ὀλλανδία, θ' ἀπαντήσητε κατὰ ἐπικρατοῦσαν φήμην.
Γελασθήκατε. Εὐρίσκονται στὸ Παρίσι καὶ ἀκόμη περισσότερο, στὴ Βενετία καὶ στὴ Νεάπολι.
Γιὰ νὰ ἐκτιμησοῦμε τὴν ἠθικὴ τῶν γυναικῶν, κρῆπει γὰ λάβουμε ἔν' ὄψιν τὸ κλῆμα, τὸ κακὸ παραδείμια καὶ τίς εὐκαιρίες πού ἐμβάλλουν τὰ θηλυκὰ εἰς πειρασμόν.
Τότε ἔχει ἀξίαν ἡ ἀντίστασις.

Ἡ «Ἄγνοτης» δὲν ἔχει τὴν ἴδια σημασία σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς.
Παλαιοὶ Ἀνατολικοὶ λαοὶ κατεδίκαζαν ἄλλοτε εἰς θάνατον τὴν νεάν, πού δὲν ἐκράτησε τὴν ἀγνότητά της.
Ἄλλοῦ περιορίζοντοσαν νὰ τίς διαπομπεύουν.

Στὶς σημερινῆς κοινωνίες, θεωρεῖται τὸ πρᾶγμα ὡς σκοριασμένον μέταλλον, τὸ ὁποῖον γίνετα πολὺτιμον διὰ τῆς ἐπιχρυσώσεως, τίς... προικός δηλαδῆ.
Εἰς μερικοὺς λαοὺς, στὴ Γερμανία π. χ. γίνετα ἀφρσις ἁμαρτιῶν, δι' ὅσα ἐγενεταν ἕως τὸν γάμον. Ἀπὸ τὸν γάμον οἱ ἔπειτα χρονολογεῖται νέος βίος γιὰ τὴν γυναίκα.
Οἱ Ἴαπωνες ἀγνοοῦν τί ἐστὶ «τιμητὸ» ὡς τὴν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς. Ἡ γυναίκα πρὸ τοῦ γάμου εἶνε τελείως χειραφετημένη. Δὲν ὑπάσχει ὅμως ἀγνότητῃ καὶ πιστότερῃ γυναίκα ἀπὸ τὴν Ἴαπωνίδα, ὅταν γίνετα σύζυγος.
(Ἀκολουθεῖ)

